

Ten geleide

Vanaf het begin heeft dit tijdschrift een brug willen slaan tussen het 'eigene' en het 'andere'. De redactie ziet de ontmoeting tussen 'hen' en 'ons' als het wezen van de antropologie. Die gedachte staat ook centraal in de bijdrage van Steven Van Wolputte over de westerse beeldvorming van de Afrikaan.

Een andere verbinding die de redactie van *Medische Antropologie* wil leggen is die tussen disciplines, in het bijzonder tussen de praktijk-gerichte medische wetenschap en de meer reflexieve en theoretische antropologie en sociologie. De vijf auteurs van de overige artikelen proberen, elk op eigen wijze, die verbinding tot stand te brengen. Patrick Meurs toont het belang van een culturele benadering van psychische problemen. Florie Barnhoorn geeft een overzicht van antropologisch onderzoek dat ons inzicht biedt in het feit dat er zoveel misgaat in de zorg van tb-patiënten, terwijl die zorg op papier zo eenvoudig lijkt. Gerry van der Hulst beschrijft problemen in het werk van revalidatiewerkers in Zimbabwe vanuit het oogpunt van hun maatschappelijke situatie. Ri De Ridder verdedigt de opvatting dat het werk van een huisarts niet gefundeerd is in natuurwetenschappelijke principes maar in intersubjectiviteit. Marijke Stegeman, ten slotte, zelf arts en antropologe, onderzoekt medische en maatschappelijke oorzaken van de dood van jonge kinderen in Brzilië. Voor het overige wordt dit nummer gevuld met wat berichten en een groot aantal boekbesprekingen en signalementen. Informatieve berichtgeving over nieuwe boeken en andere publikaties op het terrein van de medische antropologie is een belangrijke en veel gewaardeerde doelstelling van dit tijdschrift.

Tot slot: vanaf dit nummer maakt Els van Dongen officieel deel uit van de Nederlandse redactie van *Medische Antropologie*. Zij volgt Anke Niehof op die kort geleden benoemd is tot hoogleraar in de Sociologie van het Huishouden aan de Landbouw Universiteit Wageningen. De redactie dankt haar voor twee jaar enthousiasme en toewijding.